

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 19/2013-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. januára 2013 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej F., s. r. o., B., konajúca prostredníctvom konateľ'a a advokáta JUDr. B. F., vedené pod sp. zn. Rvp 12608/2012, sp. zn. Rvp 12609/2012, sp. zn. Rvp 12610/2012, sp. zn. Rvp 12611/2012, sp. zn. Rvp 12612/2012, sp. zn. Rvp 12613/2012, sp. zn. Rvp 12614/2012, sp. zn. Rvp 12615/2012, sp. zn. Rvp 12616/2012, sp. zn. Rvp 12617/2012, sp. zn. Rvp 12618/2012, sp. zn. Rvp 12619/2012, sp. zn. Rvp 12620/2012, sp. zn. Rvp 12621/2012 a sp. zn. Rvp 12622/2012 vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj porušenia čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Okresného súdu Humenné sp. zn. 11 Er 716/2006 zo 16. novembra 2011, sp. zn. 11 Er 418/2006 z 28. decembra 2011, sp. zn. 17 Er 427/2010 z 19. októbra 2011, sp. zn. 12 Er 302/2006 z 21. decembra 2011, sp. zn. 17 Er 558/2010 z 19. októbra 2011, sp. zn. 17 Er 185/2010 zo 17. októbra 2011, sp. zn. 17 Er 184/2010 zo 17. októbra 2011, sp. zn. 17 Er 205/2010 zo 17. októbra 2011, sp. zn. 19 Er 138/2004 z 9. januára 2012, sp. zn. 19 Er 209/2004 z 13. januára 2012, sp. zn. 19 Er 267/2003 z 13. januára 2012, sp. zn. 17 Er 397/2009 z 13. októbra 2011, sp. zn. 19 Er 281/2003 z 13. januára 2012, sp. zn. 17 Er 505/2010 z 19. októbra 2011 a sp. zn. 19 Er 134/2004 z 11. januára 2012 a uzneseniami Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4 CoE 19/2012 zo 6. júna 2012, sp. zn. 5 CoE 59/2012 zo 7. júna 2012, sp. zn. 6 CoE 95/2012 z 31. mája 2012, sp. zn. 20 CoE 93/2012 z 31. mája 2012, sp. zn. 6 CoE 72/2012 z 31. mája

2012, sp. zn. 10 CoE 32/2012 z 24. mája 2012, sp. zn. 6 CoE 73/2012 z 31. mája 2012, sp. zn. 6 CoE 79/2012 z 31. mája 2012, sp. zn. 12 CoE 43/2012 zo 17. mája 2012, sp. zn. 17 CoE 71/2012 z 31. mája 2012, sp. zn. 2 CoE 51/2012 z 28. júna 2012, sp. zn. 10 CoE 60/2012 zo 6. júla 2012, sp. zn. 20 CoE 113/2012 z 5. júna 2012, sp. zn. 20 CoE 78/2012 z 30. apríla 2012 a sp. zn. 16 CoE 71/2012 z 24. mája 2012 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 12608/2012, sp. zn. Rvp 12609/2012, sp. zn. Rvp 12610/2012, sp. zn. Rvp 12611/2012, sp. zn. Rvp 12612/2012, sp. zn. Rvp 12613/2012, sp. zn. Rvp 12614/2012, sp. zn. Rvp 12615/2012, sp. zn. Rvp 12616/2012, sp. zn. Rvp 12617/2012, sp. zn. Rvp 12618/2012, sp. zn. Rvp 12619/2012, sp. zn. Rvp 12620/2012, sp. zn. Rvp 12621/2012 a sp. zn. Rvp 12622/2012 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 12608/2012.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 10. septembra 2012 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), vedené pod sp. zn. Rvp 12608/2012, sp. zn. Rvp 12609/2012, sp. zn. Rvp 12610/2012, sp. zn. Rvp 12611/2012, sp. zn. Rvp 12612/2012, sp. zn. Rvp 12613/2012, sp. zn. Rvp 12614/2012, sp. zn. Rvp 12615/2012, sp. zn. Rvp 12616/2012, sp. zn. Rvp 12617/2012, sp. zn. Rvp 12618/2012, sp. zn. Rvp 12619/2012, sp. zn. Rvp 12620/2012, sp. zn. Rvp 12621/2012 a sp. zn. Rvp 12622/2012 vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len

„dohovor“) a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj porušenia čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru uzneseniami Okresného súdu Humenné (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 11 Er 716/2006 zo 16. novembra 2011, sp. zn. 11 Er 418/2006 z 28. decembra 2011, sp. zn. 17 Er 427/2010 z 19. októbra 2011, sp. zn. 12 Er 302/2006 z 21. decembra 2011, sp. zn. 17 Er 558/2010 z 19. októbra 2011, sp. zn. 17 Er 185/2010 zo 17. októbra 2011, sp. zn. 17 Er 184/2010 zo 17. októbra 2011, sp. zn. 17 Er 205/2010 zo 17. októbra 2011, sp. zn. 19 Er 138/2004 z 9. januára 2012, sp. zn. 19 Er 209/2004 z 13. januára 2012, sp. zn. 19 Er 267/2003 z 13. januára 2012, sp. zn. 17 Er 397/2009 z 13. októbra 2011, sp. zn. 19 Er 281/2003 z 13. januára 2012, sp. zn. 17 Er 505/2010 z 19. októbra 2011 a sp. zn. 19 Er 134/2004 z 11. januára 2012 a uzneseniami Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 4 CoE 19/2012 zo 6. júna 2012, sp. zn. 5 CoE 59/2012 zo 7. júna 2012, sp. zn. 6 CoE 95/2012 z 31. mája 2012, sp. zn. 20 CoE 93/2012 z 31. mája 2012, sp. zn. 6 CoE 72/2012 z 31. mája 2012, sp. zn. 10 CoE 32/2012 z 24. mája 2012, sp. zn. 6 CoE 73/2012 z 31. mája 2012, sp. zn. 6 CoE 79/2012 z 31. mája 2012, sp. zn. 12 CoE 43/2012 zo 17. mája 2012, sp. zn. 17 CoE 71/2012 z 31. mája 2012, sp. zn. 2 CoE 51/2012 z 28. júna 2012, sp. zn. 10 CoE 60/2012 zo 6. júla 2012, sp. zn. 20 CoE 113/2012 z 5. júna 2012, sp. zn. 20 CoE 78/2012 z 30. apríla 2012 a sp. zn. 16 CoE 71/2012 z 24. mája 2012.

Sťažnosti nespĺňali náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 2 a § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

K sťažnostiam predovšetkým neboli pripojené kópie právoplatných rozhodnutí (§ 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde), proti ktorým smerujú.

Ústavný súd výzvou z 23. novembra 2012 oboznámil sťažovateľku prostredníctvom jej právneho zástupcu so zákonom vyžadovanými náležitosťami kvalifikovaného návrhu

na začatie konania pred ústavným súdom a upozornil ju, že predložené sťažnosti tieto náležitosti nespĺňajú. Zároveň ju vyzval, aby v lehote 10 dní od doručenia výzvy doplnila sťažnosti o kópie právoplatných rozhodnutí okresného súdu a krajského súdu s vyznačením ich právoplatnosti, ktorými malo dôjsť k porušeniu ňou označených práv, tak ako to ustanovuje § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde, s poučením, že ak tak v určenej lehote neurobí, môžu byť sťažnosti odmietnuté podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Právny zástupca sťažovateľky reagoval na výzvu ústavného súdu podaním doručeným 12. decembra 2012, ktorého prílohu tvorili uznesenia okresného súdu a krajského súdu, avšak bez vyznačenej právoplatnosti. Právny zástupca v doplnení uviedol, že *„na poslednej strane v pravom dolnom rohu je vždy pečiatkou vyznačený dátum, kedy nám bolo konkrétne uznesenie doručené. Z tejto skutočnosti je možné odvodiť informáciu o dátume nadobudnutia právoplatnosti predmetných uznesení.“*

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy

podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

1. K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) alebo Trestného poriadku.

Podľa § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa u neho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

V danom prípade sa sťažnosti vedené pod sp. zn. Rvp 12608/2012, sp. zn. Rvp 12609/2012, sp. zn. Rvp 12610/2012, sp. zn. Rvp 12611/2012, sp. zn. Rvp 12612/2012, sp. zn. Rvp 12613/2012, sp. zn. Rvp 12614/2012, sp. zn. Rvp 12615/2012, sp. zn. Rvp 12616/2012, sp. zn. Rvp 12617/2012, sp. zn. Rvp 12618/2012, sp. zn. Rvp 12619/2012, sp. zn. Rvp 12620/2012, sp. zn. Rvp 12621/2012 a sp. zn. Rvp 12622/2012 týkajú tých istých účastníkov konania (sťažovateľka, okresný súd a krajský súd), pričom navyše sú takmer identické z hľadiska sťažovateľkou použitej právnej argumentácie, ako aj z hľadiska právneho problému, ku ktorému bude potrebné zo strany ústavného súdu prijať meritórny záver.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd rozhodol o spojení sťažností na spoločné konanie podľa § 112 ods. 1 OSP v spojení s § 31a zákona o ústavnom súde (bod 1 výroku tohto uznesenia).

2. K namietanému porušeniu sťažovateľkou označených práv postupom okresného súdu a krajského súdu

Sťažnosti sťažovateľky aj napriek výzve ústavného súdu z 23. novembra 2012, v ktorej ústavný súd sťažovateľku prostredníctvom právneho zástupcu výslovne poučil, ako má odstrániť nedostatok náležitostí kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, nespĺňali náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľka v lehote určenej ústavným súdom a ani do dňa uskutočnenia neverejného zasadnutia senátu ústavného súdu a predbežného prerokovania sťažností nedoplnila sťažnosti o náležitosti v súlade s požiadavkami obsiahnutými vo výzve ústavného súdu; predovšetkým nepredložila ústavnému súdu kópie právoplatných rozhodnutí, proti ktorým smerujú jej sťažnosti s vyznačením ich právoplatnosti. V súvislosti s odvodením právoplatnosti z priložených uznesení okresného súdu a krajského súdu ústavný súd uvádza, že vyznačenie právoplatnosti prislúcha len tomu orgánu verejnej moci, ktorý príslušné rozhodnutie vydal.

Ak ústavný súd poučí sťažovateľa o jeho procesných právach a povinnostiach v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy s cieľom poskytnúť mu plnú možnosť na uplatnenie ústavnej ochrany jeho základných práv a slobôd a poučí ho o tom, ako treba opravu alebo doplnenie sťažnosti urobiť, je procesnou povinnosťou sťažovateľa a tiež v jeho záujme výzvu ústavného súdu a pokyny na opravu alebo doplnenie sťažnosti v nej obsiahnuté v celom rozsahu rešpektovať.

V prípade nerešpektovania uvedenej povinnosti sťažovateľom ústavný súd sťažnosť pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietne pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí (obdobne napr. III. ÚS 199/03).

Ústavný súd zdôrazňuje, že právny inštitút predbežného prerokovania návrhu (§ 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde) a s ním spojené náležitosti, ktoré musí každý návrh obsahovať, nie je samoúčelný, pretože týmto postupom sa skúmajú podmienky konania a bez ich splnenia nie je ústavný súd oprávnený vo veci konať.

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady.

Ústavný súd uvádza, že nedostatky zákonom predpísaných náležitostí vyplývajúce z podaní sťažovateľky nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 206/2010 a iné).

Ústavný súd preto aj so zreteľom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľky konštatuje, že sťažnosti vykazujú také nedostatky náležitostí predpísaných zákonom, že nemožno preskúmať splnenie hoci len procesných podmienok konania pred ústavným súdom. Na základe uvedených skutočností ústavný súd zastáva názor, že sú splnené predpoklady na odmietnutie označených sťažností sťažovateľky z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí, poukazujúc pritom aj na svoje predchádzajúce rozhodnutia, ktorými už odmietol z obdobných dôvodov v zásade identické sťažnosti sťažovateľky (pozri napr. uznesenia vo veciach vedených pod spisovými značkami: I. ÚS 283/2012, I. ÚS 284/2012, I. ÚS 306/2012, III. ÚS 263/2012, III. ÚS 275/2012 a III. ÚS 282/2012).

Ústavný súd je nútený konštatovať, že napriek výzve nedošlo k odstráneniu nedostatkov sťažností a z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. januára 2013